

A Szegedi Táncegyüttes estje

Cigánytörvény. A Balázs Gusztáv-koreográfia egyik fő-szereplője, Tanács István — a levegőben

„Hivatából” vagy a néptánc iránti személyes vonzalomtól kísérni valaki figyelemmel a Szegedi Táncegyüttes munkálkodását — évről évre meglepetés érheti, még-hozzá kellemes meglepetés. Nincs itt most mód „korszakolni” az együttes történetét az átszervezés óta, amikor Nagy Albert és Zsoldos Ildikó vették át az akkori Édosz vezetését, s teljesen újraszervezték a csoportot. Tény, hogy évről évre örömmel láthatjuk, mint nőnek fel a gyerekek — ifjakká és kiváló táncosokká. Ez az első „aranycsapat” bezsebelte a művészeti ágban elérhető elismeréseket, vitték a város híret országba—világba, s tekintélyt, rangot adtak a szegedi néptáncmozgalomnak. Mióta ők „kirepültek”, megint figyelhetünk évről évre, miként fejlődnek, mikor ér a régi csúcsra egy újabb generáció.

A szegedi közönség jórészt a Kisszínházban, évente bemutatott önálló műsorokból kap képet arról, éppen hol

tartanak a táncos fiúk-lányok. Az idei színházi estjükön, hétfőn, úgy tetszett, a felnőtt, jórészt középiskolásokból álló csoportnak már igazán nem sok kell, hogy a hazai legjobbak között számon tartott, néhány évvel ezelőtől volt csapatot utólerje. *Táncstudás* tekintetében máris aligha találni kifogásolnivalót, inkább az előadasmód csiszolása lehet a további feladat. Ez pedig olyasmi, amiről tulajdonképpen sosem mondhat le egyetlen néptáncegyüttes sem, legyen akár sikereinek tetőfokán. Ráadásul ebben a tekintetben is látszik a haladás — akár csak tavaly óta. Hogy példalózzunk is, ragyogóan sikerült, igen hatásos volt a mostani műsoruk második részét nyitó *Szegényes* tánc. A gyimesi táncokból komponált *Varga-Virágölgyi* műperse szerkezeti és zenei szempontból egyaránt szellemes, vonzóan „életes”, nyilván önmagában is színvonalas előadói teljesítményre inspirál. Ám világosan kell

láttni, hogy biztonságos táncnyelvi ismeretek nélkül nemhogy ilyen kellemes könnyedséggel, mint hétfőn este, de sehogyan sem lehet szabadni az efféle változatos szerkezetű, improvizációs képességű és igényű, öntörvényű tánckompozíciót. Vagy a másikat, *Timár Sándor Kalotaszegi pár* című koreográfiáját (szintén Virágölgyi Márta zenéjére, aki az együttes zenei vezetője), melyet ugyan megbocsátandó személyes elfogultságok nélkül magam nemigen tudok nézni, s amely mindazonáltal komoly tudással, technikával és előadói érzékenységgel felvértezett táncosokat kíván. Olyanokat, mint a mostani együttesben Tanács István, Juhász Zsolt, vagy Gombos András, Gunzler László, Halmi Zoltán, s a lányokat melljük csak helyszűkében nem soroljuk (no és persze a magyar táncokban általában a férfiak teljesítménye a látványosabb, szembeszökőbb). Az együttes, fegyelmezett, közös munka különben is alapfeltétel, már ahhoz is, hogy ennire gazdag, kétórás produkcióval egyáltalán színre lehessen lépni.

Az éves munka kétségtelen sikerét reprezentálja az *utánpótlás csoport* és a *kisdobos korosztály* (a Zsoldos Ildikó vezette csoport) fellépése; tavaly óta mindkét korosztály rengeteget fejlődött. Igazán színvonalas muzsikát ad a talp alá a szintén töretlen fejlődésüket bejárat *Bodza Banda* (*Szűcsné Molnár Erzsébet* vezeti), önálló műsorbetétek élvezetes, hatásos részei voltak az estnek. Az utánpótlás csoportot a *Padka Banda* kísérli (vezető: Hegyi Ákos). Nagy Albert művészeti vezetője az érdem, hogy változatos szerkezetű, az együttes teljesítő-képességéről átfogó képet nyújtó, színes, szórakoztató programot láthatott a nagy számú publikum.

S. E.

Emlékünnepség

A Szegedi Orvostudományi Egyetem Tanácsa Jancsó Miklós-émlékünnepséget rendezett tegnap, kedden délután. Az egyetem oktatói, koszorút helyeztek el a gyógyszerügyi intézetben levő Jancsó Miklós-émléktáblánál, majd az oktatási épületben tudományos előadás hangzott el a 20 éve elhunyt kétszeres Kossuth-díjas akadémikus tiszteletére. *Varró Vince* tanszék-vezető egyetemi tanár, a SZOTE I. számú Belgyógyászati Klinikájának igazgatója A vérellátás és speciális szervfunkció kapcsolata a gasztrointesztinumban címmel számolt be kutatási eredményeiről. A belgyógyász professzor, az 1967-ben alapított Jancsó Miklós-émlékérem jutalmazottja végül *Minker Emiltől*, a SZOTE általános és oktatási rektorhelyettesétől vette át a megtisztelő kitüntetést.

Az érettségi vizsgákról

Az idén a gimnáziumokban 25 ezer, a szakközépiskolákban 29 500 diák készül az érettségire. Az írásbeli vizsgák a hazai gimnáziumok és szakközépiskolák nappali tagozatán május 12-én kezdődnek. Az első napon a magyarnyelv- és irodalomdolgozatokat írják meg a diákok, a többi érettségi-tárgy írásbeli vizsgáit az ezt követő napokon — május 16-ig tartják meg. A nemzetiségi gimnáziumok tanulói május 9-én nemzetiségük nyelvéből írják az első írásbeli érettségi dolgozatukat. A közös írásbeli érettségi-felvételi vizsgák ideje: május 19—20. A vizgabeszabályzatban — az utóbbi három tanévhez képest — nem lesz változás, az idén először azonban lehetővé válik mind az érettségi, mind a felvételi vizsgákon a zsebszámológép használata.

Az érettségi vizsgák összességében az utóbbi években kedvező változás tapasztalható. A tanulók jelentős részének általános műveltsége szélesedett, fejlődött írásbeli és szóbeli kifejezőképességük. Ugyanakkor a korábbinál élesebben mutatkoztak meg a hiányosságok is, s ez szorosan összefügg azzal az immár több éves tapasztalattal, hogy az új tantervi követelmények jobban polarizálják a tanulói teljesítményeket. A vizsgázók egy kisebb részének tudása szakföldrajzi teremben, csak az ismeretek szintjén mozog, és nem alakul szemléletté, az összefüggések felismerésévé. További tennivaló még az önképzés-önművelés igényének erősítése, s minden tárgyból jobban kell nyitni korunk valóságára.

Nehéz könnyűzene Elégedett volt a közönség

EUROPA KIADÓ. Nehéz megállni a kísértést, hogy az együttesről szólva ne dal-szövegeik idézetével kezdje az ember. Ez árul el legtöbbet róluk, akiket eddig csak kalózkazettákról és videofelvételekről, elvétve egy-egy budapesti klubból ismer a közönség. Most, újjáalakulva, országjáró turnéra indultak, ennek egyik állomása volt a szegedi ifjúsági ház. A koncert első felében kellemes, kiegyenlített muzsikát, érdekes szövegeket hallottunk, de a legenda, ami az együttes köré szövődött, nem látszott meglevevnedni. Alig öt éves fennállásuk óta ugyanis híresek voltak arról, kimondják amit nem szabad, élénk vitéket az értelmiségi fiatalság bizonyos rétegének szorongásait kiabrándultságát. Lehet, az egykor égető gondok nem olyan aktuálisak ma már, lehet az is, a hamarosan megjelenő nagylemezért cse-

rébe — mindenestre úgy tűnt, átfésülték a régi számokat, az újak pedig eleve tartózkodóbbnak születtek. Megszelídült az énekes, *Menyhárt Jenő* is, aki saját születésnapja alkalmából „ráadásal”, *David Bowie* szerzeményével kedveskedett.

HARD-ROCK ÜNNEP. Jól megdölgött hétfőn este a közönség a Saxont. Vagy inkább a Saxón a közönséget? Valószínűleg a heavy metal e jeles formációja irányította úgy a sporcarnokbeli koncertet, hogy mindvégig alkalmat, okot adjon rajongóinak az ovációra; pillanatig sem engedte lazulni a színpad és a nézőtér közt feszülő szálát. Már csak azért is szimpatikus volt a Saxon, mert úgy tűnt, nem várta a feltétlen hódolatot — tapasztaltunk már ilyet világhírű csapat hangversenyén —, számról számrá vitte ki s tartotta meg hallgatósága rokonszenvét azzal, hogy hálásan fogadta a publikum legkisebb tetszésnyilvánítását is. Pedig sokszor bizony erőtlen kórus züm-mögött *Bill Byfford* felénk fordított mikrofonjába, de az énekes igazi (vagy annak látszó) elégedettséggel mutatta feltartott hüvelykujját: öké, gyerekek!

Joggal lehetett elégedett a közönség is (feltéve, ha kedvelje a kemény fémzene- nek); a műfaj igényes, színvonalas képviselőit hallgathatta. Elkápráztatott a látvány: több mint ötven színészes reflektor (száz? — gyorsan változtak, s újak gyúltak mindig) fényben fűrésztette a zenészeket; a szólóénekes derékig erős dögös loboncát, ha aláállt, beépített szelgép fújta. S ha az éteri kép fényben kis füst is föl szállt, olyan volt az egész, mintha épp a mennybe emelkedne, profétikusan feltartott kézzel. Ehhez jöttek még az impozáns hangszereszlők, s hogy lassuk, mindent bevetettek: a dobverőt meggyújtotta, s lángolón püfölte hangszerét a dobos. Nem kérték magukat; készségesen, bőségesen adtak ráadás is. Végül: tapasztalhattuk, milyen ötvénezes watt (átlagos szobában dübörgő hangerőnél észerszer hangosabb, igaz jóval tágasabb térben) — az emberen rezeg a ruha, s a basszust saját szívdobogásaként érzékel. Garantáltan két napi

heveny — aztán ki tudja mennyire maradandó — fülkárosodás...

Konzervatív irányzatnak tartják sokan a heavy metalt. Első generációja — *Deep Purple*, *Led Zeppelin*, *Reinbow* — rég letűnt. Felmerül a kérdés, miért választja viszonylag fiatal banda (80-ban alakultak), ellenállva a manapság szélesebb körben divatos stílusoknak. Biff erről úgy nyilatkozott a rádióban igenis megvan a rajongótáboruk. Főként Kelet-Európára számítanak — erre felé amúgy is lassabban változik a divat.

Jó hír, ha nem is a Saxonnal kapcsolatban: májusban Szegeden az *Accept*, a kemény rock újabb remek reprezentánsa.

CSILLAGFÉNY-SHOW. Szupershov költözik az ifjúsági házba április 30-án. A Petőfi Csarnok adja kölcsön a mindössze nyolcóránapos műltra visszatekintő, am máris rekordsikerű rendezvényt: a százszekerek nézőt közzöntötték az elmúlt hónapban.

Elsőször mozdul az óriási stáb, 150 szereplő, 60 technikus, számlálhatatlan műszaki szerkezet, lézer, reflektorok, kábelek, díszletek. Az ifjúsági házban is azt a látványvilágot próbálják rekonstruálni, amit a Petőfi Csarnokban mutatnak. A közönséget, mintha színpadon lenne, közvetlenül éri a fényhatások, a hangulatnak megfelelően, mindegyik számra változik a kép. A videodiszkó-blokkokat (diszkótól a keményrockig váltogat három nagyszerű lemezlovas: B. Tóth László, *Eliás Gyula és Dvoracek György*) élő műsor-váltja, melyre a legnépszerűbb hazai előadókát kérték fel. Rangot jelentenek nekik, énekesnek, táncosnak: ha a Csillagfény-showba hívják, biztos, hogy a csúcsan van. A szegedi programban a *V'Moto-Rock*, *Első Emelet*, *Pataky Attila*, *D. Nagy Lajos*, *Benkő László*, *Nádas György* szerepel. Felép a Rock Színház társulata, a Starlight-ballet és a szegedi diszkótáncos, *Vamos Károly*. A rendezvényt — amerikai, francia, japán televíziók után — rögzíti a szegedi körzeti stúdió is. A délutáni ótkor kezdődő előadás a Video-jour közönségét, a fél 10-től hajnalig tartó „második menet” a 18 éven felülieket várja.

Varju Erika

Az áprilisi Kincskereső

„Lábönjáró szomorúfűz, / Hívesség csal, hívesség űz...” — *József Attila* sorraival nyit a Kincskereső áprilisi száma. Néhány lappal később pedig *Tóth Árpád* *Április* című költeményét olvashatjuk — a vers közlésével emlékezik meg a folyóirat a költő születésének 100. évfordulójáról.

A Vadásznapló ezúttal (április elsejére is tekintettel) humoros különkiadvással jelentkezik. *Bajor Andor* és *Dieter Ott* írásai a rettenthetetlenségű kérdésköz, illetve nagyotmondó vadászokat figurázzák ki. Az Ez fantasztrikus sorozatból sem hiányzik a humor — *Karinthy Frigyes* *Új-Zéland* száz év múlva című szatír-jából kiderül, hogy az emberi természet a látványos technikai haladás ellenére is változatlan marad. *Kuczka Péter* sci-fi-történeti tanulmányának nyolcadik részét a műfaj fejlődésének utolsó évtizedeit mutatja be.

Kovács Lajos folytatásos regényében (Ráadásnap a szupersztárok cirkuszában) Eminens és Várkán Péter vetélkedéséből már kezd kirajzolódni a megnyugtató végkifejlet. (De egy folytatás még visszavan...) *Örkény István* egypercesei, *Tamási Aron* mókás „góbé”-meséje és *Kántor Zsuzsa* gyerektörténete (*Kis-Rukkal vigyázni kell*) olvasható még az áprilisi számban.

Az áprilisi számot *Kaján Tibor* és *Csala Károly* illusztrálta

Kiállítás a Technika Házában

Jugoszláv kerámialapok, burkolatok

Tegnap, kedden délelőtt a Technika Házában nyitott meg az a kiállítás, amely a belgrádi Keramika és hat társvállalata termékeiből ad izelítőt a magyar szakembereknek és vásárlóknak.

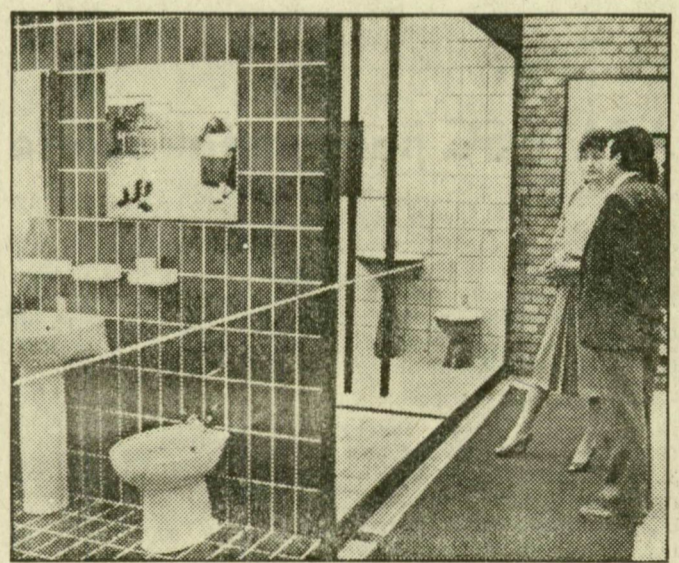
Az utóbbi években jelentősen megnőtt az igény az épületek szebb, esztétikusabb „felsőruházata”, azaz burkolatai iránt. A jugoszláv vállalat most másodizben mutatkozik be a magyar szakembereknek, tavaly májusban ugyanis Baján rendeztek hasonló kiállítást.

A mostani szegedi bemutatkozás az Építőipari Tudományos Egyesület területi csoportja és a Csoméip segítő-korszak támogatásával jött létre. Boldizsár Sándor, a Csoméip igazgatója megnyitójában kitért arra is, hogy a jugoszláv vállalat termékeinek esetleges hazai megkezelése jól szolgálná a választék bővítését, az igényesebb vásárlók jobb kielégítését. Hiszen a Keramika vállalat eddig is több ízben bizonyította, hogy magas színvonalon képes előállítani és be- dolgozni a különböző kerámialapokat, burkolatokat és egyéb építőipari szerelvényeket.

Ledjemovic Sucro, a Keramika vezérigazgatója elmondta, hogy több mint 70 országban használták már fel termékeiket a legkülönbözőbb építkezéseken. A két szomszédos ország közötti együttműködést a jövőben még szorosabbra szeretnék fűzni, hiszen a földrajzi közelség is erre sarkallja a két ország kereskedőit és kivitelezőit

Nem titkolt szándékuk persze a kiállítóknak az sem, hogy a bemutatkozáson túl szeretnék minél több kézzelfogható eredménnyel, megállapodással hazatérni. Például az évi 3 milliárd dolláros külföldi munkáik között hazánk megrendeléseit is ott tudni. Az ismerkedés után szeretnék olyan területeken bekapcsolódni építőiparunk munkájába, ahol külföldi kivitelezők bevonására a pénzügyi lehetőségek biztosítotnak.

Tárgyalások folynak már arról is, hogy a magyar-jugoszláv kishatárformalom keretében létrejöhsen a

Az első látogatók a fürdőszoba-berendezéseket, burkolatokat ismerkednek

Kitüntetések

Az Elnöki Tanács *Thury Zsuzsa* József Attila-díjas írónak, újságírónak, irodalmi munkássága elismeréseként, 85. születésnapja alkalmából az Április 4. Erdemrendet; *Janikovszky Éva* SZOT-díjas és József Attila-díjas írónak, műfordítónak, irodalmi munkássága elismeréseként, 60. születésnapja alkalmából a Munka Erdemrend arany fokozata kitüntetést adományozta. A kitüntetéseket *Vajda György* művelődési miniszterhelyettes adta át kedden.